

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Dansemus

Citation: Wied, Gustav: "Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968", i Wied, Gustav: *Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied10val-shoot-idm140381268844400/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Thummelumsen. Dansemus. Skærmudsler. Et Opgør. Tre Satyrspil. 1968

HEGGE Jamen, kære, bedste Fru Murer .

ADELHEID. *Aldrig*, siger jeg!

Men en halv Time efter dette katagoriske Imperativa Udsættelse vandrer Adelheid Murer tilbage til sin Digte! Hun har lovet „at prøve“

Og der glider paa nu et Aar hen
Mr Ejnar Hegge og Fru Adelheid Murer har i dette Tidrum sluttet Venskab og vekslet talrige Breve Og Ejnar har i et af disse været saa tænkeløs at tilsværge den berømt Dame, at hvis hun nogen Sinde for Alvor skulde behøve en sand Ven, saa kan hun finde en saadan i

sin ærbødigt hengivne
Ejnar Hegge,
cand phil

Og saa sidder den uforsvogene Ater en Eftermiddag i sin Stue med sin Pibe, da det banker paa Døren og

ADELHEID (størrer ind og læster sig om hans Hals) Her har Du mig!

HEGGE (fåber som fordam sin Pibe, saa at Asken byder — Men derpaa fatter han sin Beslutning, giver et lidet mandigt Hop og naar at kysse Damen paa Hagen! Tak at Du kom til mig, Adelheid! — Men hvad siger din Moder!

ADELHEID. Hun giver mig Ret, nu maa alle Broer kastes af!

HEGGE (for hvem det sidste Haab brister) Naa . gør hun det . . . ja—aa, saa maa de vel kastes . . .

De sætter sig sammen hen i Sofaen og taler om Fremtiden

ADELHEID (glider lidt efter lidt op paa hans Skød)

HEGGE (skimtes til sidst næppe under hende)

Saa kommer de lovbetalede tre Cøbbatsaar

ADELHEID bor i en Toværelseslejlighed paa Nordre Røbarbræve) og giver efter Undervisning i Musik Hun mødeser den treaarige Alholdspetodes Ophær med Længsel Thi vel har hendes Promo-Mand i mangt og meget været frastødende paa hende, men han har dog forstaaet at vække „Kvinden“ i hende — For

HEGGE dermod er disse Ventenaar som en sand Lykkelighedens Gulddalder Stod det til ham alene, skulde Situationen aldrig forandres! Han er Pebersvend og har samtidig en varm og velkøbt Kvinde til at kæle for sig paa Søn- og Helligdage, og mere bryder han sig ikke om Dels er dette nemlig billigere, og dels har han aldrig sat Pris paa det uimære Samliv med det andet Køn Det møder ham ikke, og han er ogsaa noget generet af sig Haarene kan undertiden rejse sig paa hans arme Hovede ved Tanken om, hvad han har i Vente . . . Som i Eksempel da

ADELHEID (en Aften pludselig udbræder) Det er minsandten ikke Lov for Mennesker af Kød og Blod, at man skal gaa her og være Asket i tre Aar!

HEGGE (nied) Næmen Adelheid!